

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera, LL.M., v právní věci stěžovatele **S. Y.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2006, č. j. 48 Az 41/2006 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Praze dne 21. 2. 2006 se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 7. 2005, č. j. OAM-1006/VL-20-04-2005, jímž nebyl stěžovateli dle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl, a kterým bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo dne 18. 1. 2006 uloženo u držitele poštovní licence (na poště). Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považováno pondělí 30. 1. 2006.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle odst. 3 citovaného ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 30. 1. 2006 a jednalo se lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti bylo tedy pondělí, a to 13. 2. 2006. Kasační stížnost však byla osobně doručena soudu až dne 21. 2. 2006.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a ust. § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její včasné podání byla zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu